

MELBOURNSKÝ

srpen - září 2022

KVART

SOKOLSKÝ LIST Vydává SOKOL MELBOURNE Inc. Národní dům 497 Queensberry St., North Melbourne, VIC, 3051

Jídelna Sokola Melbourne je krásně předělána díky neúnavné práci hrstky nadšenců

Ze stolu výboru - Sokol ožívá

Začalo to krásnou myšlenkou změnit naše prostředí jídelny v prvním patře Sokola Melbourne do staročeského rázu. Návrh Michala K. byl schválen už před třemi lety, ale Covid všechno zastavil. Jenže teď? Obrázek na přední straně Kvartu mluví za vše. Krása! Jenom málo kdo ví, že to vše bylo uděláno hrstkou nadšenců a odborníků a to zcela dobrovolně. Takže - Justin L., Michal K., Boris K., Pavel S., Libor K., Michal H., a Anton V. neúnavně přinášeli materiál a montovali, natírali, vymýšleli a pokládali. Odevzdali tak přes 1000 hodin pilné práce a někteří i na úkor svého zaměstnání. Je třeba poděkovat i Ministerstvu ZV České Republiky, které nám k tomuto projektu poskytlo větší dar a materiál. Podlahu pomohl uhradit nadšený člen Sokola, který se nemohl zúčastnit fyzické práce. Všem jmenovaným patří náš velký dík za tak zdárné dílo. A proto i nadále po Sokolsku NAZDAR! P.S. Budme proto hrdí na to, že máme vlastní plně zaplacený dům a místo kde se můžeme sejít a nechtějme stále jen "co z toho budu mít" ale spíše "jak mohu pomoci hrstce těch, kteří se o náš dům trvale a nezištně starají.

Jména členů výboru Sokola Melbourne Inc

Michal Krejčí, president	0492018667
michalsokolnik@gmail.com	
Věra Zlatý, vice president	0411143980
Vlasta Šustek, secretary	0408088167
susvlas@hotmail.com	
Boris Kubeš, treasurer	0409263688
Jan Sedlák, member	0488735927
Ivan Hejl, member	0425770550
Petra Hejl, member	0425792162
Zbyněk Nop, editor	0451340798
zbyneknop@gmail.com	insta: japan.wanders (czaujapman)

Oprava potrubí na Šumavě

Sbírka byla zdařilá a vybralo se okolo 7 tisíc dolarů. Oprava vodovodního potrubí se uskuteční v blízké době. Děkuje všem za jejich příspěvky.

Collection of donations for fixing Sumava's water pipes has been successful. We've collected around \$7,000.00, which is enough to get the pipes fixed. Thank you all for your donations.

O čem lidé píší

D. Jana Diakosvká.

Kdo ví přesně jak vznikne povídka, román nebo báseň? Jak začne člověk psát? Vždy mě fascinoval pojem spisovatelství a doufala jsem, že jednou potkám nějakého spisovatele, který mi to vysvětlí.

Po hodně letech jsem na to přišla, že žádná jednoduchá odpověď neexistuje. Každý ale máme svůj vlastní život, v kterém se ukrývá desítky námětů a stovky neustále měnících se dojmů a osobních pocitů, o kterých se může psát. Jaký tvar naše psaní nakonec dostane, záleží na tom, jak se na své životní zkušenosti díváme a co o nich cítíme.

Pak samozřejmě přichází v úvahu to nejdůležitější – aspoň špetka inspirace! Bez té můžeme na nějaké kloudné psaní zapomenout. Jenže lidé si to neuvědomí, že kdykoliv vypráví o svých zážitcích jsou plní inspirace. Nemá cenu hledat neobyčejné náměty. Každý máme své originální zajímavé zkušenosti a je jenom potřeba sednout a místo povídání psát.

Být či mít

Vlasta S.

Každý se plahočí za trochou dolarů...

Kdyby spíš žili si jako ti po staru -

S písničkou, úsměvem, krajícem chleba –

Copak nam, lidičky, je více třeba?

Střecha je nad hlavou a kabát ve skříni

V polici zásoby, holínky v předsíni.

Utíkej za sluncem k stromům a moři –

Nestav si vidiny – nemoc je zboří.

Bud lidem potřebou, pomocnou rukou

Skutečný kamarád umí dát čas

Užívej bohatství, zdraví a rodinu

Takové štěstí je v každém z nás.

Babičino z mrtvých vstání

Ivan Kolařík, OAM

Život mně přihrál do vínku náramně hodnou babičku. Víím, že nejsem sám. Většina lidí má dobré babičky. Alespoň si to myslím, protože jsem ještě nikdy neslyšel někoho říkat věci jako: "Hele, ta moje bába je ale pitomá jako pučtok" nebo "Ježíši, dnes zase k nám přijde visitýrovat ta naše pometlem praštěná babka.

"Zkrátka a dobře lidé svým babičkám zpravidla nespílají a neříkají o nich nepěkné věci, protože babičky, jak se sluší a patří, se patřičně uctívají a máme je rádi. Věřím, že babičky jsou asi na tomto světě hlavně pro svoji dobrotu, a proto, aby lidem, zejména pak vnukům a vnučkám, dělaly jenom to, co jim na očích vidí. Babičky prostě umí udělat věci, které dětmi sužovaní rodiče stěží dokáží.

Moje babička z tatínkovy strany, všemi láskyplně nazývaná "babička Kolaříková," měla krásný, prostý obličej z něhož vyzařovala nesmírná dobrota a něha. Měla věčně usměvavou tvář a na hlavě pokrývku, kterou babičky, a hlavně venkovské ženy, nosily za každých okolností - pestrobarevný šátek. Okolo pasu nosila pěkně vyžehlenou a nikdy ne umolousanou zástěru a poblíže pasu se jí rýsovala nemilosrdně k zemi směřující mohutná ňadra.

Tato skutečnost vsutku upoutala moji pozornost a jako nezbedný chlapec jsem se často rodičů ptal, co to má babička za pasem, proč jsem byl za zvědavou otázkou odměněn pohlavkem a výhrůžným: "Ne ať se ty kluku jeden pitomá babičky na tyhle věci ptáš! Jsi samá legráčka, ale babička by ti dala přes zadek, protože by to směšným vůbec neshledala. A tak se koukej k ní chovat slušně a přines jí ze sklepa uhlí!"

Babička žila v nuzných prostorách jedné místnůstky za rohem od nuselských schodů. Jen tak tak že se v tom jejím pokojíčku, který si oblíbila houba a plíseň, obrátila. Kromě postele s velikánskou duchovou byl kamrlík ještě opatřen skříní, sporákem na uhlí, umývadlem a prostým dřevěným stolem. Koupelna neexistovala. Na záchod, zrovna tak jako pro vodu, se muselo přes chodbu. Rád jsem se do této milé kadibudky uchyloval, protože prostor před ní byl naplněn bedýnkami s jablky, které tuto místnost provoňovaly.

Při troše snahy jsem mohl rovněž najít zežloutlé protektorátní časopisy s hnědými fotografiemi Adolfa Hitlera a s desítkami inzerátů, jak ženám trpícím poruchami měsíčeků mohou okamžitě pomoci jakési zázračné pilulky.

A tak jsem s oblibou dřepěl na tomto voňavém záchodě, číchal vůni jablek, do kterých jsem se s chutí zakusoval a při výkonu potřeby spojené s hřyzáním ovoce jsem si se zájmem četl povídaní o životě za války, o hrdinských skutcích německé armády, Baťových střevicích, zrovna tak jako nadšené dopisy čtenářek potvrzujících účinnost inzerovaných medicín na obnovení pravidelnosti dámského cyklu.

Babička pro svého synka, mého tatínka, vtěsnila do pokoje postel, na které tatínek pokaždé po dobrém obědě, který mu denně vařila, usnul jako špalek. Později jsme se s tátou u babičky na posteli střídali. Aby ne! Jako každá česká babička uměla i ta naše uvařit takřka z ničeho báječná, byt v tuku se topící, nezdravá jídla, po kterých jsme upadali do tvrdého spánku. Jakmile se po svém poobědním šlofíčku táta škubnutím a mohutným frknutím probudil a rychle odešel zpátky do práce, vystrídal jsem ho já. Rovněž jsem na chvíli zaháňnul, ale ne zase na tak dlouho, abych neměl čas babičku pravidelně škádlit a uvádět ji v čiré zoufalství.

Babička pocházela z chudého prostředí. Muž jí padl na frontě za první světové války, když její dvě děti byly ještě docela malé a tak babička za pár babek dlouhá léta dřela jako prادلena, aby jim mohla dopřát vzdělání a lepší život než měla sama.

Byla obzvláště pyšná na mého tatínka, který po večerech vystudoval práva. Vzdělání, jako každý člověk, který ho postrádal, si vážila více než čehokoliv jiného.

Chuděrka si dělala velké starosti o moji budoucnost, kterou z nějakého důvodu viděla černě. Asi jsem k jejímu názoru nemalou mírou přispěl, protože téměř pokaždé, když jsem se probral z odpoledního spánku, babička nelenila, stoupla si nade mne, dala ruce v bok a ustaraným hlasem se zeptala:

"Ivánku, ty kluku jeden špatná, co z tebe, hochu můj bude?" Na tuto otázku, kterou kladla s monotónní pravidelností, jsem odpovídal rovněž pokaždé stejným, potouchlým způsobem: "Já ti nevím, babi, ale já asi půjdu na zloděje a pak do vězení, kde si budu vydělávat dráním perí." Babička pokaždé zareagovala tím, že se pokřižovala a spustila: "Ty parchante jeden, já věděla, že s tebou táta bude mít jenom trápení. Koukej kam ten to dotáh, a ty samej biograf, samá zábava, samá holka, doma nepomůžeš a navíc se nechceš učit. Ty toho tátu, lumpe jeden, přivedeš jednou do hrobu." Podobně babička reagovala na moje hlasité zvolání "Komunisti antikristi!" "Ježišmarja, ty oplégře, co když tě někdo uslyší! Takhle mluvit! Počkej, ty se jednou dostaneš do maléru a nepustí tě na školu!" "No dyť víš, babi, že na žádnou školu stejně nechci. Já, když se náhodou nedostanu do vězení, tak budu promítačem v biografu!" Pokračování na další straně...

Zábava jakéhokoliv druhu, zvláště pak biograf, byla babičce trnem v oku. Já, jako opravdický parchant a oplégr, jsem na to hřešil. Obvyčejně jsem něco zamumlal tak, aby tomu babička nerozuměla.

“Čeho?” otázala se babička starodávnou češtinou. “Biograf,” byla moje obvyklá odpověď a už byl opět oheň na střeše. A už jsem to zase slíznul. I když jsem tyto a podobné řečičky vedl během každé návštěvy, věděl jsem, že moje milá babička mně na špek nikdy neskočila. Měla prostě smysl pro humor, na oko se se mnou hašteřila a hlavně ji to bavilo.

Jenom jednou se babička skutečně rozparádila a pro mě to byla trapná událost. Byl jsem v maturitním ročníku a jedna mladá režisérka, čerstvá absolventka FAMU, se mnou u nás doma diskutovala film, ve kterém mi nabídl roli. Babička, která byla zrovna u nás na návštěvě, beze slova žehlila, zatímco s vytrštěnými očima naslouchala naší vzrušené konverzaci ohledně filmového projektu. Náhle však babičce došla trpělivost. Nechala žehlení žehlením, zaujala svůj typický postoj s rukama v bok a spustila na nic netušící mladou režisérku: “Slečno, co si to myslíte? Takhle voblbovat našeho kluka nějakým biografem. Dyk von se musí učit a vy mu tady motáte hlavu! Tak si pěkně sbalte ty svoje fidlátka a koukejte mazat domů. Náš Ivan má před maturitou. Nemá čas na holky a nějaký blbý cintamatografie!” Pani režisérka zrudla, nezmohla se ani na slovo a vypadla jako cukrář. Tenkrát jsem byl na babičku pěkně nazloben. Ale stejně ne na dlouho, protože jsem si uvědomil, že to se mnou myslela dobře.

I když jsem byl přesvědčen, že babička byla úžasně stará, možná že jsem se tenkrát, když jsem byl ještě mladý kluk, mýlil. Když je totiž člověk mladý, tak si myslí, že každý nad padesát je jednou nohou v hrobě. Babička tak hrozitánsky stará nemohla být, protože ačkoliv byla babičkou, tak stále ještě pracovala v obchodě s ovocem a zeleninou. Tam měla přístup k plodům přírody, o kterých se našinci jenom zdálo a na které stál dlouhé fronty. Babička pro nás vždycky měla “pomoranče,” zeleninu a jablíčka a vůbec dobroty, které pro nás schovávala pod pultem, a které nám přinášela hlavně když se o nás pokoušela “skřípka.” Když nám bylo doopravdy zle, tak nám ještě kromě ovoce s lišáckým mrknutím dala “čekuládu.” “Tady máš, ty mizeró pomoranč a fici, ale pamatuj si, NEROZDAVEJ!”

“Jen rozdávej, synku, rozdávej,” kontradiktovala babičku moje maminka, která s babiččíným nabádáním, abych všechno zhltnul potají někde pokoutně sám, nesouhlasila.

Tak docházelo k jemné výměně názorů mezi úspornou babičkou a maminkou, která se ve mně snažila od mládí vypěstovat dobré srdce.

Roky ubíhaly, babička skutečně stárla a já jakbysmet. Z nějakého důvodu jsem se domníval, že babička je nesmrtelná osoba. Nikdy jsem ji totiž neviděl nemocnou ani neslyšel, že by si někdy na nějaké neudu trpce stěžovala. A pak to přišlo...

Jednoho dne zazvonil telefon a babiččín souseď nám sdělil, abychom rychle přišli, že babička je vážně nemocná. Tatínek byl v tu dobu kdesi na služební cestě, takže jsme se úkolu opatrovat ochuravělou babičku uchopili s mým starším bratrem, který v tu dobu nejenom že náruživě honil děvčata, ale našel zalíbení v alkoholických nápojích a dekadentní muzice. Jelikož byl o pět let starší, uvědomoval si svoji zodpovědnost o moje vzdělání a ve všech neřestech mě zaučoval.

Babičku jsme našli takřka bezvládnou v posteli. Ani chuděrka neměla sil nás přivítat. Samozřejmě že jsme okamžitě zavolali lékaře, na jehož příchod jsme potom čekali. Nejdříve hodinu, pak dvě...

Babička ani nedutala jenom těžce a přerušované oddychovala. Zkušenější bráška dospěl k názoru, že udeřila její poslední hodinka.

“Tak se na babičku napijeme, když má tedka na kahánku,” navrhnul brácha, který ve spízcě našel flašku brujsinkového vína, kterou bez ceremonií otevřel.

Netrvalo dlouho a obsah láhve zmizel. Potom jsme začali babičce propěvovat nejdříve písničky hezké, národní, posléze, po pozření tentokrátě láhve vína šípkového, písničky sprostónárodní, jako na příklad nemravnou verzi “Když jsme táhli k Jaroměři.” Brácha se s přihloupým výrazem v tváři a pohihňáváním snažil otevřít flašku třetí, vínka ománkového, když se náhle, z ničeho nic, ozvaly zvuky z babiččiny postele. K našemu překvapení babička odhodila peřinu, sedla si na kraj postele a začala nadávat jako straka: “Vy parchanti jedni, co si myslíte, že tu děláte? Chlastat mi tady moje víno, které mám připravený pro vašeho tátu k Vánocům, vožrat se mi tady tatínkovým vínem! Že se nestydíte, nestydové jedni. Chudák táta, ten má z vás oči jenom pro pláč. Vy jste mě tak hrozně tedka rozčlílili, že vám naschvál tady umru a pak si dělejte, co chcete! Koukejte, oplégrí, přestat a udelejte mi raděj čaj s rumem!”

Zatímco jsme celí zaražení vařili babičce heřmáněk, dostavil se pan doktor. Babičce změřil tlak, nás, zarudlé v ksichtech, si změřil od hlavy k patě a nakvašen se zeptal, proč jsme ho volali, vždyť babička je zdravá jako řípa. Tim nám samozřejmě udělal velikánskou radost. Babička se posléze vyškřábala z postele, chlácholivě nám oznámila, že jí sice bylo šoufl, ale že je jí lépe a že si na oslavu jejího přežití musíme dát frtana. A byla tak dobrá, že nelenila otevřít láhev Tuzemáku a mohutným douškem si s námi připít na zdraví. “A tátovi ani muk, rozumíte! Měl by chudáček starosti,” řekla, hrbetem ruky si utřela ústa a kopl do sebe dalšího rumajzníka, aby se zcela uzdravila... Tak hodná byla naše babička Kolaříková. Bohužel se jí zase jednou přitížilo a to už jsme s bráškou ve spízcě nic nenašli, co by ji přivedlo zpátky k životu jako tenkrát. Umřela nám milovaná babička, na kterou mám jen ty nejlepší vzpomínky.

A nakonec kontrolní otázka. Nebyl by svět mnohem lepší, kdyby v něm žily jenom samé babičky jako ta moje: s velkým srdcem, neobvyčejným smyslem pro humor a s přívětivým obličejem? Budoucnost vidím s notnou dávkou optimismu. Jelikož jsme rapidně stárnoucí generace a protože dědečci umírají dříve než babičky, věřím, že nebude dlouho trvat a na zemi skutečně zavládne mír a dobrá pohoda.

**Generální konzulát
České republiky v Sydney**

169 Military Rd, Dover Heights, NSW 2030
(pro osobní styk)
PO Box 132, Vaucluse, NSW 2030
(pro korespondenci)
Úřední hodiny Út & Čt 9.00 - 11.30, 13.30 - 15.30,
St 9.00 - 11.30
Tel: (02) 9581 0111
Email: passports_sydney@mzv.cz

Honorární konzulát České republiky v Melbourne
511 Queensberry St., Nth Melbourne, VIC, 3051
Úřední hodiny: Út 11:00 – 15:00,
po předběžné dohodě
Tel: +61 418 388 689
Email: melbourne@honorary.mzv.cz

N.I.K. REFRIGERATION
SERVICE PTY.LTD. AU 06014

**COMERCIAL & DOMESTIC
REFRIGERATION SERVICE**

Domestic Washer, Dishwasher & Dryer Service

Call Ivo

0407 369 211

Ph: 03 9705 1929 nikrefrigeration@iinet.net.au

Mgr. Petra Wiererova LLB

Lawyer
Czech & Australian Law
Wills & Probate Matters
Conveyancing

Property Law
Business Law
Family Law

Mob: 0402 525 625
email: wiererova70@gmail.com

UPOZORNĚNÍ VŠEM ČTENÁŘŮM

Chcete-li dále dostávat informace formou Kvartu a nejste-li členy Sokola, kteří jej dostávají automaticky, předplatte si tento tisk prosím na rok za \$ 15.00 vždy od června do června. Nemáte-li již zájem, odhlaste prosím tento tisk. Stačí poslat SMS Vlastě Sustek na mobil: 0408 088 167. Předem děkujeme

P.S. Předplatné možno poslat přímo do banky:

- Bank: Westpac
- Account Name: Sokol Melbourne Inc.
- BSB: 033-132
- Account number: 290 864

DOMOV

507-511 Queensberry Street, North Melbourne
Domov se nachází v centru Melbourne v bezprostřední blízkosti Národního domu a jenom pár kroků od Errol Street, blízko obchodů, bank a tramvajové zastávky. Queen Victoria Market je jenom tři stanice tramvají.

Cítíte-li se osamělým/osamělou a uvažujete o změně, nabízíme vám možnost trvalého pobytu v krásném prostředí Domova. Mluvit mateřským jazykem, žít v klidném prostředí ve vlastním bytě a nová přátelství vašich českých sousedů.

Pro bližší informace, prosím kontaktujte
Mr Milan Kinda na tel. (0439 821 044)

DOMOV MANAGEMENT PTY LTD
E-mailem: info@domovhouse.com.au

Staňte se členy Sokola

Dospělý: \$30
Důchodce: \$20
Manželský pár: \$50
Rodina s dětmi: \$50

**Platba členství možná přímo do banky
Westpac Bank**

Account name: Sokol Melbourne Inc

Account num: 290 864

BSB: 033 132

Kontakt

Vlasta Šustek 0408 088 167
susvlas@hotmail.com

Sokol Melbourne Inc.
497 Queensberry Street, North Melbourne,
VIC, 3051
ABN 91 413 889 508

Contacts Sokol:
Michal Krejčí 0492 018 667
michalsokolnik@gmail.com
Vlasta Šustek 0408 088 167

Milan Kinda
Senior Sales Executive &
Licenced Estate Agent
0439 821 044
milan.kinda@raywhite.com

Ray White Manningham
T 03 8841 2000 F 03 8841 2099
5/259 Blackburn Road, Doncaster East VIC 3109
raywhitemanningham.com.au

Sunshine Removals

Profesionální a spolehlivá stěhovací firma
Melbourne a okolí, Viktorie, do Sydney a Adelaide

Nabízené služby:
Stěhování domů a firem zajišťujeme ve Vaší oblasti již přes 10 let.

☆ přeprava	☆ velké nákladní vozy
☆ demotáž a montáž nábytku	☆ pojištění
☆ balení a rozbalení	☆ konkurenční ceny
☆ krabice a obalový materiál	☆ zaměstnanci s praxí
☆ úklid po stěhování	

Mirek tel.: 1300 367 059,
mob.: 0419 873 224

Therapy with Michaela

Psychology & Psychotherapy

Michaela Klabanová, MAPS
Psychologist, Psychotherapist (H1) 0427 118 648

TherapyWithMichaela.com
Michaela@TherapyWithMichaela.com

ATLAS COLUMNS

Architectural pressed concrete
Pier caps and wall capping - Fence and gate piers - Columns
Window sills - Letter boxes - Architectural custom products

4 Braeside Drive, Braeside 3195
Mob: 0413 225 418
Ph: 03 8510 8553

Michael Krejčí
info@atlascolumns.com.au www.atlascolumns.com.au

WOOD & BONE

EST. 2019

Steakhouse, BBQ and seafood
Restaurace která jako jediná v Melbourne
čepuje Plzeňské pivo a příležitostně
podává české a slovenské speciality
a pořádá soukromé akce.

03 8528 4919 - 0448 884 864
4 Tabbita Street, Moorabbin www.woodandbone.com.au

FRESH FOOD CORNER

Butcher shop - Poultry shop - Small goods - Groceries
159 Carlisle Street Balaclava 3183 Ph: 9531 1277

* Šunkový salám	* Játrový salám
* Telecí párky	* Kefír
* Debrecinské párky	* Cikánská pečeně

Inzerujte v našem KVARTU
Česky i anglicky za snížené ceny.
Roční předplatné:
Za malý prostor \$ 100
Za větší prostor \$ 150

Advertise your business with us
In Czech or English.
Yearly fees:
Small space \$100
Large space \$150

KVART PDF available online: <https://bit.ly/3IJdnQf>

	NEDELNÍ OBĚDY	SUNDAY LUNCHES
AUGUST PORK FEAST 21.8.2022	Polévka uzená kroupová Jitnice, jelita, zelí, brambor Káva a zákusek	Smoked hog & legume soup Czech white & black pudding, cabbage & potato Coffee & desert
SEPTEMBER 11.9.2022	Polévka zeleninová Vepřo knedlo zelo Káva a zákusek	Vegetable soup Roast pork, <u>cabbage</u> , dumplings Coffee & desert

Objednávky na obědy bere Vlasta Šustek a Věra Zlatý

SVATOVÁCLAVSKÁ POUŤ

se bude konat v Neděli 25. září opět
na Šumavě. Tradičně se svátečním obědem
od 12 hodin a mší svatou ve 2 hodiny
odpoledne, kterou bude sloužit otec
Anthony z Belgrave.

Kroje jsou vítány, těšíme se na vaši účast.
Zpráva Šumavy.

Vydává Sokol Melbourne – INC.
P.O. Box 794, North Melbourne, 3051, VIC
www.sokolmelbourne.com.au

If undelivered return to
P.O. Box 794, North Melbourne 3051
Print Post Approved
PP 340742/00052

SOKOLSKÝ LIST

